Procesarea semnalelor Filtre FIR

Paul Irofti

Universitatea din București
Facultatea de Matematică și Informatică
Departmentul de Informatică
Email: paul.irofti@fmi.unibuc.ro

Discretizare și eșantionare

Continuu:

$$x(t) = \sin(2\pi f_0 t) \tag{1}$$

Discret:

$$x(n) = \sin(2\pi f_0 n t_s) = \sin(2\pi (f_0 + k f_s) n t_s)$$
 (2)

unde

- ▶ f₀ frecvenţa (Hz) măsoară numărul de oscilaţii într-o secundă
- \triangleright n eşantionul, indexul în şirul de timpi $0, 1, 2 \dots$
- t_s perioada de eșantionare; constantă (ex. la fiecare secundă)
- nt_s orizontul de timp (s)
- ► f₀nt_s numărul de oscilații măsurat
- \triangleright $2\pi f_0 nt$ unghiul măsurat în radiani (vezi note de curs)
- ► f_s frecvența de eșantionare (Hz)
- $ightharpoonup f_0 + kf_s$ frecvenţa de aliere, $\forall k \in \mathbb{N}$

Transformata Fourier Discretă (DFT)

Definiție

Transformata Fourier a unui semnal discret (aperiodic):

$$X(m) = \sum_{n=0}^{N-1} x(n)e^{-j2\pi mn/N}$$

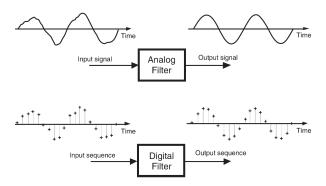
$$= \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \left[\cos(2\pi mn/N) - j\sin(2\pi mn/N)\right]$$
(3)

- \blacktriangleright X(m) componenta m DFT (ex. X(0), X(1), X(2), ...)
- ▶ m indicele componentei DFT în domeniul frecvenței (m = 0, 1, ..., N 1)
- \rightarrow x(n) eșantioanele în timp (ex. x(0), x(1), x(2), ...)
- ▶ n indicele eşantioanelor în domeniul timpului (n = 0, 1, ..., N 1)
- N − numărul eșantioanelor în timp la intrare și numărul componentelor în frecventă la iesire

Filtrare

Definiție

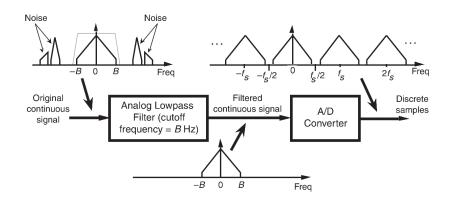
Filtrarea reprezintă prelucrarea unui semnal în domeniul timpului ce induce o schimbare în componența spectrală. Schimbarea constă în reducerea sau eliminare anumitor componente: filtrele permit anumitor frecvențe să treacă și le atenuează pe restul.

Exemplu filtrare

Definiție

Filtru trece-jos este un filtru care acceptă componentele în frecvență mai mică de o bandă B și le elimină sau atenuează pe cele mai mari decât B.

Tipuri de filtre

Filtrele digitale sunt în esență tot semnale discretizate și sunt notate cu h(n).

Există două tipuri de filtre diferențiate prin modul în care răspund la semnalul de la intrare x(n):

- ► finite impulse response (FIR)
 - ightharpoonup considerară valorile precedente din x(n)
 - se stabilizează rapid la zero după încheierea intrării
 - folosesc operații simple de calcul
- ▶ infinite impulse response (IIR)
 - ightharpoonup considerară valorile precedente din x(n)
 - iau în considerare iesirile precedente
 - reprezintă relații de recurență
 - alcătuiesc bucle de feedback

Filtrele FIR sunt mai simplu de analizat și implementat, motiv pentru care sunt cel mai des întâlnite în practică.

Filtre FIR

Definitie

Dat un număr finit de intrări nenule x(n), aplicarea unui filtru FIR h(n) va duce tot timpul la o ieșire y(n) ce conține un număr finit de esantioane nenule.

Calculul mediei este un exemplu bun de filtru FIR.

Exemplu

Fie o aplicație ce contorizează traficul pe un pod. În fiecare minut primim numărul de mașini ce au traversat podul. Vrem să calculăm media mobilă într-un interval de timp (fereastră) de 5 minute.

Exemplu: medie mobilă

Minut	Nr. maşini	Media per 5 min.
1	10	-
2	22	-
3	24	-
4	42	-
5	37	27
6	77	40,4
7	89	53,8
8	22	53,4
9	63	57,6
10	9	52

$$\frac{10}{5} = 2$$

$$\frac{10 + 22}{5} = 6, 4$$

$$\frac{10 + 22 + 24}{5} = 11, 2$$

$$\frac{10 + 22 + 24 + 42}{5} = 19, 6$$

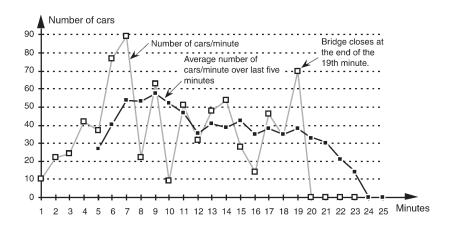
$$\frac{10 + 22 + 24 + 42 + 37}{5} = 27$$

$$\frac{22 + 24 + 42 + 37 + 77}{5} = 40, 4$$

$$\vdots$$

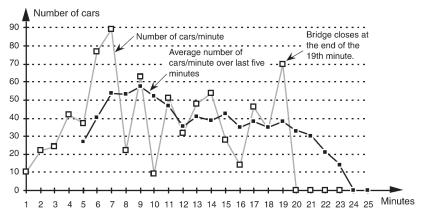
$$\frac{77 + 89 + 22 + 63 + 9}{5} = 52$$

Exemplu: medie mobilă

Observații medie mobilă

Variațiile mari în timp reprezintă componente de înaltă frecvență.

- schimbările bruște sunt atenuate de către medie
- FIR: ieșirea curentă nu depinde de valori precedente ale ieșirii
- comportament de filtru trece-jos
- ultima intrare este 19; filtrul ajunge rapid la zero după aceasta

Calcul medie mobilă

leșirea 5 este calculată în funcție de ultimele 5 intrări:

$$y(5) = \frac{1}{5}[x(1) + x(2) + x(3) + x(4) + x(5)] \tag{4}$$

În cazul general pentru ieșirea n notăm eșantionul k cu x(k) iar formula rezultată este:

$$y(n) = \frac{1}{5}[x(n-4) + x(n-3) + x(n-2) + x(n-1) + x(n)]$$
(5)
= $\frac{1}{5} \sum_{k=n-4}^{n} x(k)$ (6)

A ce miroase (6)?

Calcul medie mobilă

leșirea 5 este calculată în funcție de ultimele 5 intrări:

$$y(5) = \frac{1}{5}[x(1) + x(2) + x(3) + x(4) + x(5)] \tag{4}$$

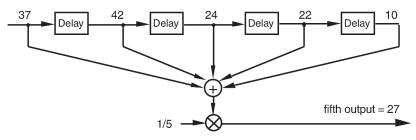
În cazul general pentru ieșirea n notăm eșantionul k cu x(k) iar formula rezultată este:

$$y(n) = \frac{1}{5} [x(n-4) + x(n-3) + x(n-2) + x(n-1) + x(n)]$$
(5)
= $\frac{1}{5} \sum_{k=n-4}^{n} x(k)$ (6)

A ce miroase (6)? Răspuns: DFT!

Structura filtrului

Structura filtrului este reprezentată printr-o diagramă hardware (vezi primele cursuri).

Putem la fel de bine să înmulțim cu $\frac{1}{5}$ și pe urmă să adunăm

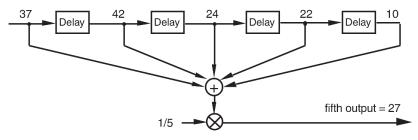
$$y(n) = \frac{1}{5}x(n-4) + \frac{1}{5}x(n-3) + \frac{1}{5}x(n-2) + \frac{1}{5}x(n-1) + \frac{1}{5}x(n)$$

$$= \sum_{k=n-4}^{n} \frac{1}{5}x(k)$$
(7)

A ce miroase (7)?

Structura filtrului

Structura filtrului este reprezentată printr-o diagramă hardware (vezi primele cursuri).

Putem la fel de bine să înmulțim cu $\frac{1}{5}$ și pe urmă să adunăm

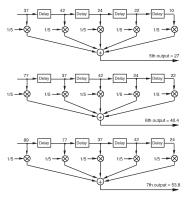
$$y(n) = \frac{1}{5}x(n-4) + \frac{1}{5}x(n-3) + \frac{1}{5}x(n-2) + \frac{1}{5}x(n-1) + \frac{1}{5}x(n)$$

$$= \sum_{k=0}^{n} \frac{1}{5}x(k)$$
(7)

A ce miroase (7)? Răspuns: convoluție!

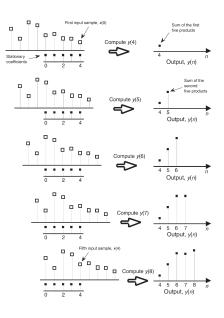
Calcul prin deplasare la dreapta

Observați efectul de deplasare de la stânga la dreapta:

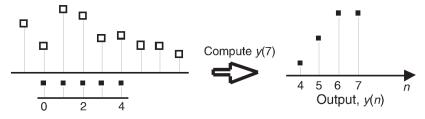
- right shift: filtrul aruncă cea mai veche intrare x(n-5)
- ▶ procesul continuu de deplasare la dreapta → filtru transversal
- intrările active x(k) se mai numesc și **taps**
- valorile folosite la înmulțire se numesc coeficienții filtrului
- răspunsul în frecvență este determinat de taps și coeficienți

Filtrarea este convoluție

Filtrarea este convoluție

Fie $x(0), x(1), \ldots, x(n)$ eșantioanele semnalului x(n) reprezentate de la dreapta la stânga ca în figură.

Notăm h(0), h(1), h(2), h(3), h(4) semnalul a cărui eșantioane sunt coeficienții filtrului **reprezentați de la stânga la dreapta**.

Atunci (7) devine convoluția filtrului cu taps-urile unde $h(k) = \frac{1}{5}$:

$$y(n) = h(4)x(n-4) + h(3)x(n-3) + h(2)x(n-2) + h(1)x(n-1) + h(0)x(n) = \sum_{k=n-4}^{n} h(k)x(n-k)$$
(8)

Cazul general

Pentru un filtru FIR cu M-tap-uri ieșirea *n* este:

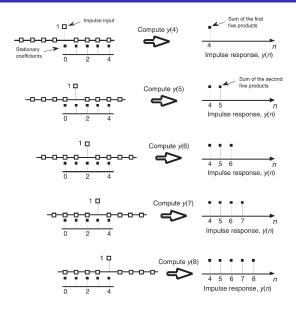
$$y(n) = \sum_{k=0}^{M-1} h(k)x(n-k)$$
 (9)

Formula de calcul a convoluției pentru filtrele FIR discrete:

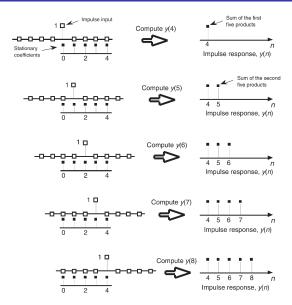
- inversarea ordinii axei timpului pentru x(n)
- iterația deplasează de la dreapta la stânga coeficienții filtrului
- ▶ pentru fiecare intrare nouă din x(n) efectuăm suma produselor pentru a produce o ieșire y(n)
- similar cu operația DOT la înmulțirea matricelor

$$y(n) = h(k) * x(n)$$
(10)

Răspunsul la impuls dirac

Răspunsul la impuls dirac

Răspunsul la implus este identic cu coeficienții filtrului!

Teorema convoluției

Teoremă

Transformata Fourier Discretă (DFT) a convoluției dintre răspunsului la impuls a unui filtru (a coeficienților) și o secvență de M intrări (taps) este egală cu produsul dintre DFT-ul intrării și DFT-ul răspunsului la impuls a filtrului.

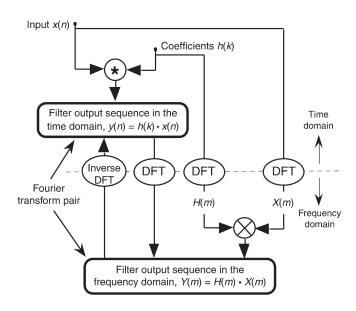
$$y(n) = h(k) * x(n) \underset{IDFT}{\overset{DFT}{\longleftrightarrow}} H(m)X(m) = Y(m)$$
 (11)

Convoluția în domeniul timpului este produs în domeniul frecvenței!

Componenta spectrală Y(m) este DFT-ul semnalului h(k) * x(n).

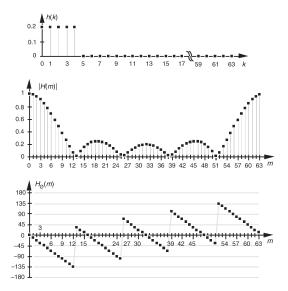
Semnalul h(k) * x(n) este obținut din IDFT-ul bin-ului Y(m).

Teorema convoluției

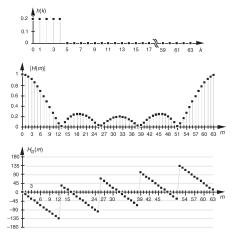
DFT a filtrului medie cu extensie la N = 64 puncte

Sunt adăugate 59 de zerouri, iar magnitudinea este normalizată.

DFT a filtrului medie cu extensie la N = 64 puncte

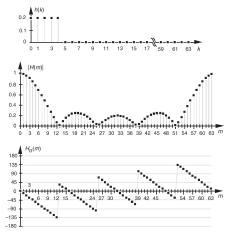
Trecerea bruscă a coeficienților de la 0,2 la 0 creează sidelobes.

- \triangleright ce funcție este H(m)?
- care este frecvența de pliere (folding)?
- care este perioada în domeniul frecventei?

DFT a filtrului medie cu extensie la N = 64 puncte

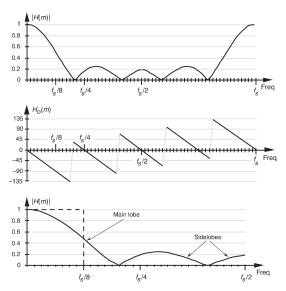
Trecerea bruscă a coeficienților de la 0,2 la 0 creează sidelobes.

- \triangleright ce funcție este H(m)? Răspuns: $sinc(\cdot)$
- \triangleright care este frecvența de pliere (folding)? Răspuns: m = 32
- care este perioada în domeniul frecventei? Răspuns: fs

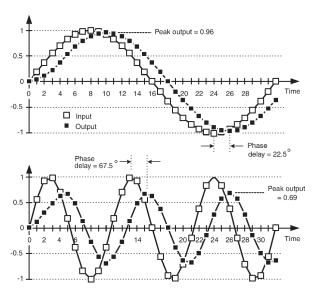
Analiza răspunsului în frecvență a filtrului

Media se comportă ca un filtru trece-jos

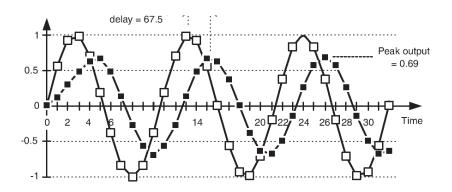

Exemplu $sin(\cdot)$: intrarea sinusoide $f_s/32$ și $3f_s/32$

Atenuează componentele cu frecvență înaltă și păstrează joasele.

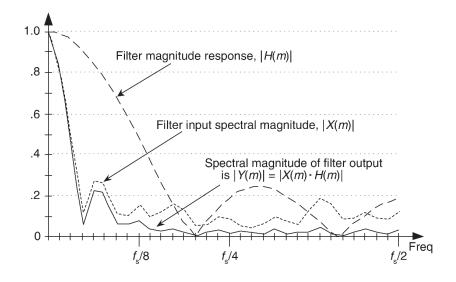
Observații exemplu sinusoidă

- lacktriangle primele 4 ieșiri nu sunt sinusoidale o *răspuns tranzitoriu*
- numărul de eșantioane de tranziție este egal cu numărul D de unități de întârziere ale filtrului (nu cu numărul de coeficienți nenuli!)
- ieșirile nu sunt valide până la y(D+1)

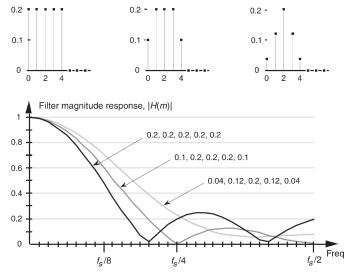
Exemplu pod: răspunsul în frecvență

Atenuează componentele cu frecvență înaltă și păstrează joasele.

Efectul coeficienților asupra filtrului

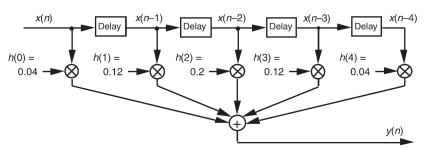
Trecerea bruscă a coeficienților de la 0,2 la 0 creează sidelobes.

Reducerea sidelobes lărgește mainlobe.

Generalizare

Construcția filtrelor FIR transversale implică schimbarea coeficienților și a numărului de tap-uri, dar nu schimbă altfel structura filtrului medie studiat.

Proiectarea filtrelor

Proiectarea filtrelor presupune determinarea coeficienților după nevoile proprii, punctuale, aplicației cu care avem de a face.

Determinăm răspunsul în frecvență **dorit** și calculăm coeficienții filtrelor în funcție de acesta!

Algoritmii de calcul prin

- metoda ferestrei
- metoda optimum

Metoda ferestrei

Pornim de la un răspuns în frecvență ideal și analog H(f).

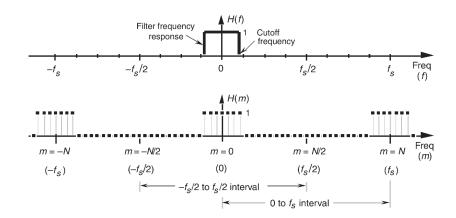
Definiție

Un filtru ideal reprezintă un filtru trece-jos cu gain unitar la frecvențe joase și gain nul (atenuare infinită) după o anumită frecvență de tăiere (cutoff frequency)

Metoda algebrică de calcul al coeficienților în domeniul timpului:

- 1. construcția unei expresii H(m) ce reprezintă răspunsul dorit în frecvență
- 2. aplicarea transformatei IDFT pentru a obține h(k)
- 3. evaluarea expresiei h(k) drept o funcție în domeniul timpului de indice k

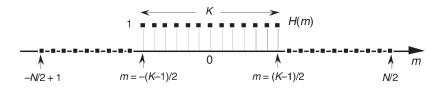
Exemplu: filtru ideal

Metoda algebrică: construcție

Fie răspunsul H(m) cu N eșantioane în intervalul $\pm \frac{f_s}{2}$ și K eșantioane unitare pentru zona de trece-bandă.

$$h(k) = \frac{1}{N} \sum_{m=-(N/2)+1}^{N/2} H(m) e^{j2\pi mk/N}$$
 (13)

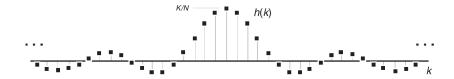
Soluția este cunoscută, și anume funcția sinc:

$$h(k) = \frac{1}{N} \frac{\sin(\pi k K/N)}{\sin(\pi k/N)}$$
 (14)

Metoda algebrică: rezultat

Soluția este cunoscută, și anume funcția sinc:

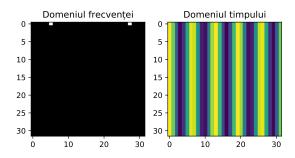
$$h(k) = \frac{1}{N} \frac{\sin(\pi k K/N)}{\sin(\pi k/N)}$$
 (16)

Metoda programatică

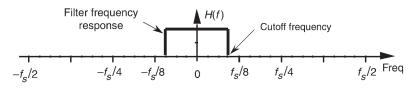
Metoda programatică de calcul al coeficienților în domeniul timpului:

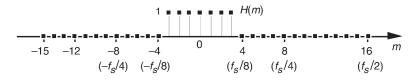
- 1. definim individual eșantioanele în domeniul frecvenței ce reprezintă H(m)
- 2. folosim un program să calculeze IDFT pentru a obține h(k)
- 3. evaluarea expresiei h(k) drept o funcție în domeniul timpului de indice k

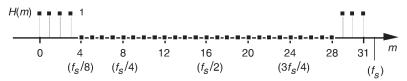

Metoda programatică: indecși negativi

Pentru N = 32, dorim evitarea celor 16 eșantioane din dreapta.

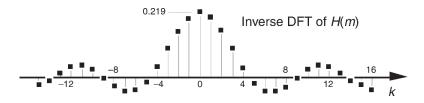

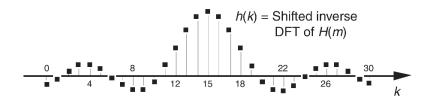

Profităm de simetrie și dorim intervalul $[0, f_s - 1]$ înloc de $\pm f_s/2$.

Metoda programatică: shift în domeniul timpului

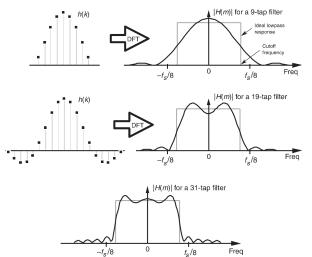
Pentru că ne dorim simetrie în jurul lobului principal, putem aplica o operație de *shift* la stânga care, cf. teoremei de shifting (vezi cursurile anterioare), păstrează magnitudinea eșantioanelor.

Proiectare: numărul de taps

Cu cât avem mai mulți termeni h(k) cu atât aproximăm mai bine răspunsul ideal în frecvență.

Apare efectul de ripples în banda de trecere (passband)!

Teorema convoluției 2

Convoluția în domeniul timpului este multiplicare în frecvență.

$$h(k) * x(n) \stackrel{DFT}{\Longleftrightarrow} H(m)X(m)$$

Remarcă

Precum știm, componentele n și m sunt indexate de la 0 la N-1. Deci nu contează domeniile de desubt, teorema convoluției (11) ne spune de fapt că operația de convoluție dintr-un domeniu este echivalentă cu multiplicarea în celălalt domeniu. Astfel putem scrie și relația invers:

$$h(k)x(n) \underset{IDFT}{\overset{DFT}{\Longleftrightarrow}} H(m) * X(m)$$
 (17)

Metoda ferestrei

Fie h^{∞} un filtru ideal trece-jos sinc(x) infinit de lung și w(k) o fereastră cu care trunchiem termenii h^{∞} .

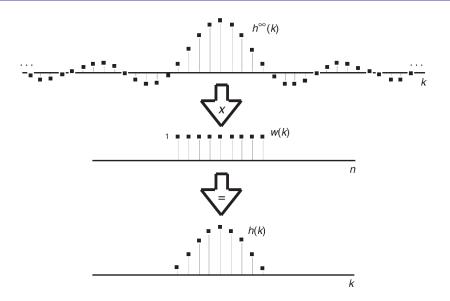
Atunci putem rescrie (17) pentru a obține filtrul discretizat dorit astfel:

$$h^{\infty}(k)w(k) \stackrel{DFT}{\underset{IDFT}{\Longleftrightarrow}} H(m)^{\infty} * W(m)$$
 (18)

Lungimea lui w(k) reprezintă efectiv numărul de *taps* dorite în filtrul proiectat H(m):

$$H(m) = H^{\infty}(m) * W(m)$$
 (19)

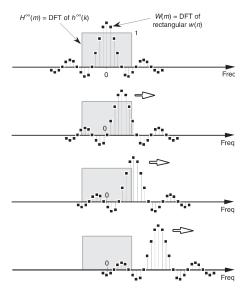
Exemplu: metoda ferestrei

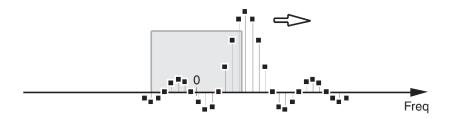
Lungimea lui w(k) reprezintă efectiv numărul de taps dorite.

Convoluția în frecvență

Pașii necesari pentru a efectua calcul ecuației (19):

Observații: convoluția în frecvență

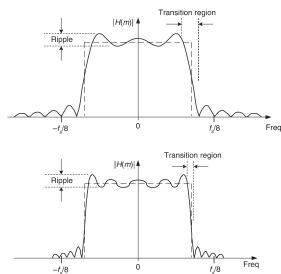

- ▶ H(m) este construit din suma produselor H^{∞} și W(m) pentru o deplasare dată a lui W(m)
- \blacktriangleright H(m) pentru un m dat reprezintă suma eșantioanelor din W(m) care se suprapun cu H^∞
- când lobul principal părăsește fereastra, începe perioada de atenuare a frecvențelor
- pe măsură ce deplasarea ferestrei continuă peste frecvența de cutoff, efectul de ripple continuă

Cum putem elimina efectul de ripple?

Ripple în funcție de numărul de taps: N=32 vs. N=64

Numărul de taps micșorează perioada de tranziție.

Dar efectul de ripple rămâne neafectat!

Fenomenul lui Gibbs

Deși îngustăm perioada de tranziție, nu putem elimina efectul de ripple în zona trece-bandă datorită fenomenului Gibbs.

Teoremă

Fenomenul lui Gibbs apare de fiecare dată când o funcție cu discontinuități de speța întâi este reprezentată cu ajutorul transformatei Fourier.

Nici o secvență finită de sinusoide nu va putea să acopere această discontinuitate!

⇒ tot timpul va apărea efectul de ripple.

Atenuarea efectului de ripple

Efectul de ripple apare datorită loburilor secundare ce duc implicit la discontinuitățile de speță întâi din w(k).

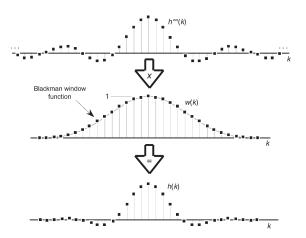
Minimizăm ripples precum am făcut la fenomenul de leakage!

Folosim ferestre particulare ca cele prezentate până acum, dar introducem și altele întâlnite în practică precum:

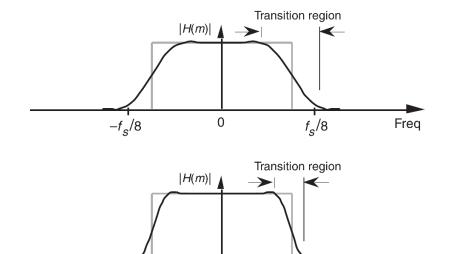
- Blackman
- Cebîşev
- Kaiser

Fereastra Blackman

$$w(k) = 0,42 - 0,5 \cos\left(\frac{2\pi k}{N-1}\right) + 0,08 \cos\left(\frac{4\pi k}{N-1}\right)$$
 (21)

Blackman: răspuns în frecvență pentru N=32 și N=64

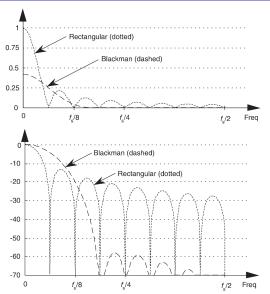
Freq

 $f_{\rm s}/8$

Atenuează semnificativ ripples, dar prelungește tranziția.

 $-f_{s}/8$

Blackman versus dreptunghiular

Normalizarea scalei logaritmice: $W_{\text{dB}}(m) = 20 \log_{10} \left(\frac{\|W(m)\|}{\|W(0)\|} \right)$

Parametrizare

Blackman face parte tot din categoria de filtre cu coeficienți ficși: nu putem controla răspunsul ferestrei în frecvență, el este dat.

Pentru a putea controla noi compromisul între lobul principal și cei secundari, avem nevoie de ferestre cu parametrizare precum:

Fereastra Cebîşev

$$W(m) = \frac{\cos\left[N\cos^{-1}\left[\alpha\cos(\pi m/N)\right]\right]}{\cosh[N\cosh(\alpha)]}$$
(22)

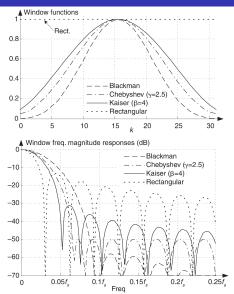
$$\alpha = \cosh\left(\frac{1}{N}\cosh^{-1}(10^{\gamma})\right) \tag{23}$$

Fereastra Kaiser

$$w(k) = \frac{I_0 \left[\beta \sqrt{1 - \frac{k - p^2}{p}} \right]}{I_0(\beta)}, \ p = (N - 1)/2$$
 (24)

unde I_0 este funcția Bessel de ordin zero.

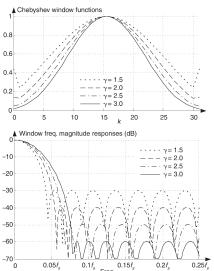
Comparație: răspunsul în frecvență

Cebîşev are lobi secundari constanți, Kaiser îi are mai mari dar scad.

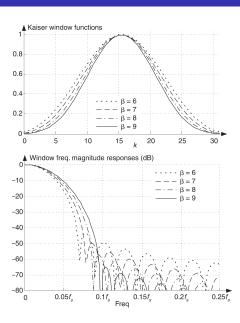
Parametrizare Cebîşev

Frecvența de atenuare (stopband): $Atten_{Cheb} = -20\gamma \, dB$

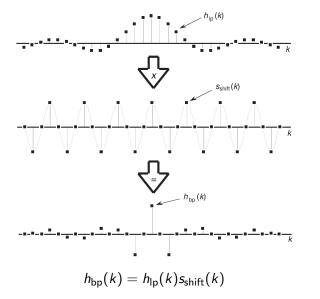
Exemplu: pentru lobi secundari mai mici de $-60\,\mathrm{dB}$ avem $\gamma=3$.

Parametrizare Kaiser

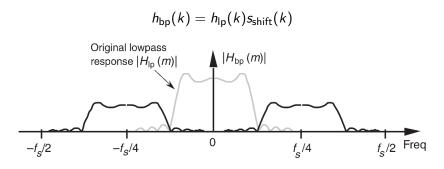
Proiectare filtru trece-bandă

Pornim de la un filtru trece-jos și deplasăm cu o sinusoidă de $f_s/4$

(25)

Trece-bandă: răspunsul în frecvență cu $\sin(f_s/4)$

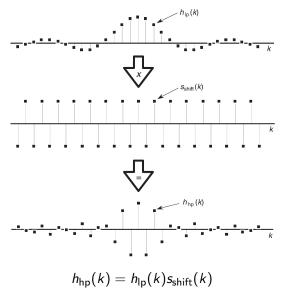

Magnitudinea $\|H_{bp}(m)\|$ este jumătate din cea a lui $\|H_{lp}(m)\|$ pentru că jumătate din valorile lui $h_{bp}(k)$ sunt nule.

Pentru a centra în altă frecvență decât $f_s/4$, pur și simplu înmulțim cu o sinusoidă de frecvența dorită.

Proiectare filtru trece-sus

Pur și simplu înmulțim cu o sinusoidă de frecvență $f_s/2$

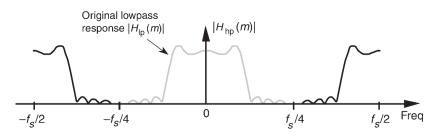

(26)

Trece-sus: răspunsul în frecvență cu $\sin(f_s/2)$

Produsul cu sinusoida este echivalentul schimbării de semn din două în două eșantioane.

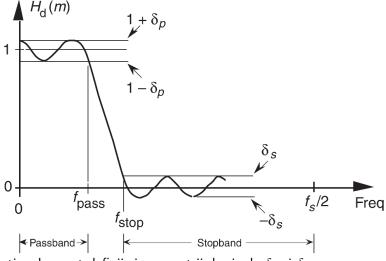
$$h_{\mathsf{hp}}(k) = h_{\mathsf{lp}}(k) s_{\mathsf{shift}}(k)$$

Magnitudinea $||H_{hp}(m)||$ este egală cu cea a lui $||H_{lp}(m)||$.

Metoda optimă sau Parks-McClellan Exchange

Produce frecvența dorită $H_d(m)$ date f_{pass} și f_{stop} . Foarte populară în practică.

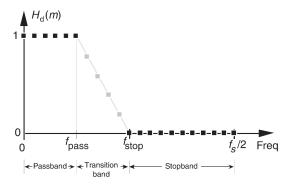

Opțional se pot definii și parametrii de ripple δ_p și δ_s .

Metoda optimă cu parametrii δ_p și δ_s calculați automat

Passband ripple =
$$20 \log_{10}(1 + \delta_p)$$
 (27)

Stopband ripple =
$$-20 \log_{10}(-\delta_s)$$
 (28)

Presupunem că dorim un efect de ripple minim: lăsăm o metodă de optimizare să minimizeze δ_p și δ_s pentru noi.

Proiectare

Metoda optimă produce un filtru de tip Cebîşev dar mai apropiat de frecvența dorită $H_d(m)$.

